

Ti og fyrretyvende Møde.

Lorsdagen den 21:e Marts 1895, Kl. 1^{1/2}.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lovene af 9de April 1851 og 20de November 1876 om de militære Underklassers Pensionering.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1056 ff.).

Der var intet Endringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3dje Behandling sattes til Forhandling under et.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C. Sp. 265 ff.) og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Beskatning af Spil ved Bæddeløb m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 603 ff.).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Finansministeren (Lüttichau): Dette Lovforslag blev indbragt i Folketinget for derigennem at skaffe en Indtægt til Statskassen af det saakaldte Totalisatorpil, som nu sættes i Gang ved Bæddeløb og andre lignende Sportskampe. Forslaget lod paa, at Statskassen skulde have 5 pCt af

Indskuddenes samlede Beløb. Det fandt og-
 saa velvillig Modtagelse i Folketinget, men
 der blev til samme knyttet adskillige ny Be-
 stemmelser, som nu findes optagne i Lov-
 forslaget. Det blev saaledes forlangt, at
 Statskassen skulde afgive $\frac{1}{4}$ af denne nys
 omtalte Afgift til de paagældende Kommuner,
 hvori disse Sportskampe finde Sted,
 og jeg for mit Vedkommende gif ind paa denne
 Tanke, som nu har fundet sit Udtryk i § 3.
 — Dernæst blev der fra Folketingets Side
 rejst en Bevægelse, som nærmest gif ud paa
 at tage sig lidt af den moraliske Side ved
 disse Spil. Man ønskede saaledes at und-
 drage fra Deltagelse deri ganske unge Men-
 nesker, og der blev da efter forfættelige For-
 handlinger indsat en § 5, som bestemmer, at
 unge Mennesker, der kunne skønnes at være
 under 18 Aar, ikke skulle have Lov til at
 deltage i de paagældende Spil. Det er jo
 vanskeligt her at drage en bestemt fornuftig
 Grænse. Men idet det er angivet, at det
 kun gælder et Skøn over, hvilken Alder de
 paagældende kunne have, saa tror man der-
 igennem at have fundet den nogenlunde
 passende Norm i det paagældende Forhold.
 — Dernæst ønskede man ogsaa om muligt
 noget at begrænse et altfor overdrevet Antal
 af disse Bæddeløbspil ved de Sportskampe,
 der finde Sted. Man havde derved ikke saa
 meget for Øje de egentlige Hestevæddeløb,
 som desuden efter deres egen Natur kun
 finde jalden Sted, som andre Sportskampe,
 Travløb og til Dels Cykelløb, og jeg for
 mit Vedkommende gif da ind paa en Redak-
 tion af § 2, som skal betegne, at der af Fi-
 nansministeren kan drages en vis Grænse,
 saaledes at der ikke skal tilstedes et aldeles
 ubegrænset Antal af Bæddeløbspil, men at
 man tværtimod, hvis man dertil finder An-
 ledning, kan begrænse deres Tal noget. Der skal,
 hver Gang Tilladelsen søges af et eller andet
 Selskab, bestemt udtales, for hvor mange Gange
 Tilladelsen gives i den paagældende Sæ-
 son. — Det er altsaa det, der har været
 søgt opnaaet gennem Lovforslaget, og det er
 tillige de Forandringer, jeg nu har antydet,
 der ere foretagne gennem Behandlingen i
 Folketinget. Jeg skal blot tilføje, at man
 ogsaa i andre Lande kender en Afgifttagen
 af deslige Spil, og, som man vel gerne siger,
 har befundet sig vel ved denne Ordning. Jeg
 skal derfor anbefale Lovforslaget til det høje
 Ting.

Det. Hansen: Jeg tror, at man
 gjorde rettest i, da der dog fra det offent-
 ligen Side, enten fra Politiets eller eventuelt
 fra Finansministeriets Side, skal gives
 Tilladelse til Afholdelsen af saadanne Bædde-